

Małgorzata Tuszyńska, Mirosław Pietrzak

Polskie Gronowo, gm. Gniew, woj. gdańskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 20, 102

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

warstwy kulturowej, w której znaleziono fragmenty naczyń glinianych kultury przeworskiej oraz z fazy A-B [?], C-D, E-F wczesnego średniowiecza, jak również z okresu nowożytnego. Wymagają też krytyki palący.

Materiał źródłowy znajduje się w Muzeum Począgłów Państwa Polskiego w Gódniku.

PIASKI STARE, gm. Bielawy
woj. skierniewickie
Stanowisko 1

Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków
w Skierniewicach

Badania prowadził mgr Justyn Skowron. Finansował WKZ w Skierniewicach. Pierwszy sezon badań - charakter weryfikacyjno-ratowny. Osada kultury przeworskiej z wczesnego okresu rzymskiego.

Zespół stanowisk archeologicznych w okolicach wsi Piaski Stare - Ładne i Białowe w gminie Bielawy znany jest już z okresu przedwojennego. Badania powierzeniowe prowadziły wówczas w tych okolicach R. Jakiłowicz. Obecna akcja AZP potwierdziła istnienie w tym rejonie kompletnie osad i przynajmniej jednego elementu kultury przeworskiej.

Badania miały charakter weryfikacyjno-ratowny. W części najbardziej zagrożonej w pobliżu stacji założono dwa wykopu o wymiarach 2 x 10 m i 2,5 x 5 m. Stwierdzono występowanie warstwy kulturowej i obiektów archeologicznych pozwalających określić tę część stanowiska jako osadę. W obrębie warstwy kulturowej mającej ok. 30-35 cm miąższości stwierdzono występowanie śladów spaliny w postaci gęsto rozproszonych węgli drzewnych. Obok liczących śladów naczyń /data ilość wyłówów i partii przywilejowych/ natrafiono także na silnie skorodowany grot strzały i fragment nieokreślonego przedmiotu żelaznego. Ponadto odkryto dwa obiekty oznaczone jako jamy 1 i 2. Jama 1 owalna o wymiarach 90 x 70 x 40 cm była wyłożona kamieniami polnymi. Wypełniono sianem i brzośno-brzośny piasek na śladach węgli drzewnych i śliskimi słabkami naczyń. Jama 2 - stanowiąca prawdopodobnie część większego obiektu /jeden ślad po ściegu na krawędzi jamy nie została odizolowana w całości. Głębokość obiektu wynosiła 30 cm. W wypełnisku zalegał ciemno-brzośny mocno związany piasek z dużą ilością ceramiki i węgli drzewnych. Na podstawie ceramiki można określić chronologię tej części osady na wczesny okres rzymski - prawdopodobnie E₁.

Badania będą kontynuowane.

PIOTRÓW, gm. Żadzin
woj. sieradzkie
Stanowisko 12

pał's
okres halstański

POLSKIE GRONOWO, gm. Ostów
woj. gdańskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Gódniku

Badania prowadził mgr mgr Małgorzata Turczyńska /sezon sprawozdania/ i Mirosław Pietrak. Finansował WKZ w Gódniku. Pierwszy sezon badań. Osada osady kultury wielbarskiej z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko położone jest w dolinie Wisły, ok. 1 km na południowy zachód od centrum wsi, przy granicy Polskiego Gronowa z Ciepłem, na terenie ograniczonym od północy i wschodu nasypem nie istniejącej już kolejki wąskotorowej. Znajduje się u stóp krawędzi wynoszącej nadwiślańskiej, w odległości ok. 400 m na północny zachód od osiedlenia kultury wielbarskiej w Ciepłem, badanego w końcu XIX w.

Odkryta w 1984 r. osada jest nawiązana na ciągłe nieznaczące przez głęboką orkę. Data ilość ceramiki i kości zwierzęcych na powierzchni skłoniła do przeprowadzenia badań o charakterze sondazowym. Na trójkątnej osi osady założono dwa wykopu oddalone od siebie o 50 m, każdy o wymiarach 5 x 5 m. Przebieg miąższość warstwy kulturowej wynosiła ok. 40 cm. Odkryto niewielkie fragmenty trzech jam oraz ślady po stopach i małych kołkach. Znaczną część materiału ruchomego pochodziła z warstwy ornej oraz górnej partii warstwy kulturowej. Znaleziono m.in. fragment zapinki żelaznej szlutowej do typu A1, VI, 161, nóż żelazny, szpilę żelazną, 2 szpilki kościaste i rozcieracz kamienny.

W materiale ceramicznym można wyróżnić fragmenty naczyń o agrafalich, odchyłonych krawędziach, niskiej facelowanych, sztyble o gładkiej, enerskiej powierzchni. Przeważa ceramika grubocienna i schropowanej powierzchni. Wystąpiły fragmenty naczyń I, II, a także VI i XVIII grupy R. Schindlera.

Na uwagę zasługują bardzo duża ilość kości zwierzęcych, na wielu z nich stwierdzono ślady obróbki. Wystąpiły także kości i ości ryb.

Materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Gódniku.

Przewiduje się kontynuację badań.